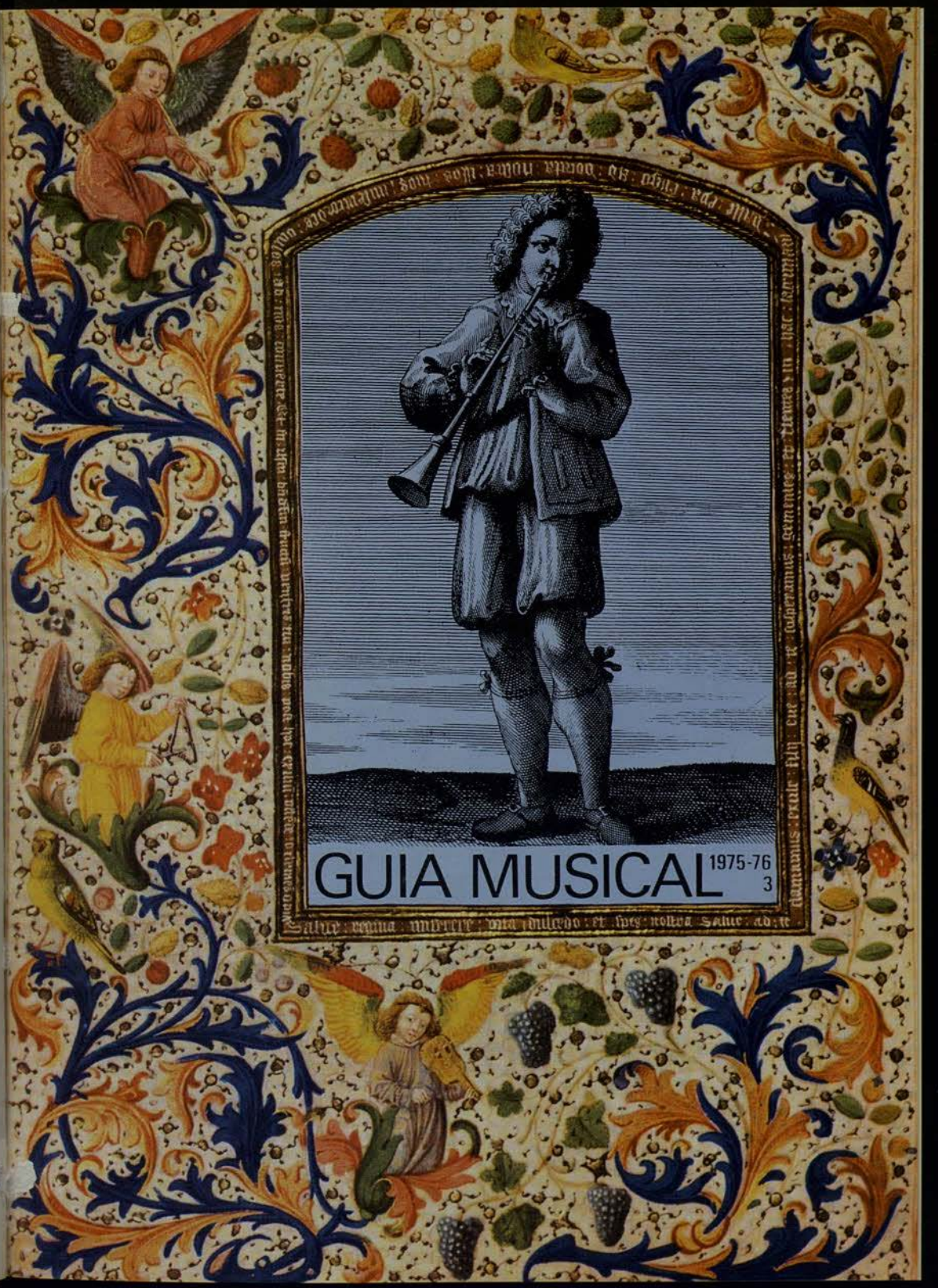




GUIA MUSICAL 1975-76 3





Martini and M & Rossi
registered Trade Marks



McCann

Martini Seco El sabor más seco de Martini.

Y con seguridad el sabor más especial que jamás Vd. haya podido probar.

Un sabor franco. Refrescante. Marcadamente seco. Solamente hierbas y vinos de la mejor

calidad son el secreto de Martini Seco.

Tómelo siempre muy frío.

Si le apetece combínelo con su ginebra favorita. Aunque, si quiere un buen consejo, como

mejor está Martini Seco es solo. A lo sumo póngale una corteza de limón y un poco de hielo.

Descubrirá que Martini tiene otro sabor.

Martini Seco **MARTINI** El sabor más seco de Martini



OPERA NOVA

La temporada operística que tot just ha arran-
cat, es caracteritza per la renovació del re-
pertori, tant pel que es refereix a les repo-
sicions d'òperes marginades de l'òrbita habi-
tual («Gemma di Vergy» i «Poliuto» de Do-
nizetti, «La clemenza di Tito» de Mozart, «Eu-
gen Onieghin» de Txaikowsky) com per les
estrenes a Espanya de «La casa morta» de
Janacek, «Il cappello di paglia di Firenze» de
Nino Rota, «Mavra» d'Strawinsky, «Il capitan
Spavento» de G. F. Malipiero i «Una domanda
di matrimonio» de L. Chailly. A més, cal com-
ptar amb l'estrena mundial de «Rondalla d'es-
parvers», partitura de Jaume Ventura sobre
un text de Josep Maria de Sagarra.

Ignoro si el lector haurà copsat un matis d'ex-
pressió. He parlat de «renovació del reperto-
ri», per eludir d'emprar el terme «modernit-
zació»; el tremp de la novetat és molt dife-
rent del de la modernitat, i en fer la prece-
dent afirmació no perdo de vista la fal·làcia
que tot sovint inclou aquest últim terme.

En fer les precedents declaracions, m'interessa
de puntualitzar: 1er.) que són un fervent
aficionat a l'òpera tradicional, amb la seva
seqüela de convencions escèniques i teatrals;
2on.) que la novetat s'ha d'entendre com un
canvi de sentit, no com la repetició d'una ma-
teixa fórmula o clisé on la variació està en
l'argument (i en el procediment) però no en

el concepte; i, finalment, 3er.) que l'òpera
moderna en sentit estricte ha fet escassissi-
mes incursions als nostres escenaris, i —per
descomptat— en el del Liceu. Les òperes de
Nono i de Werner Henze, posem per cas
(que no estan ja, precisament, en la primera
avantguarda) són desconegudes o, millor, ig-
norades pel nostre públic.

Malgrat la precedent remarca, crec que el
to de la temporada que acaba de començar
és de signe positiu. Les «novetats» incorpo-
rades al programa orejaran el repertori con-
suetudinari en el qual, d'altra banda, trobem
reposicions tan atractives i de signe tan di-
ferent com «La Sonambula» de Bellini, «Les
noces de Fígaro» i les imprescindibles par-
titures de Verdi, Puccini i Wagner.

També, al cartell, figura «Don Gil de Alcalá»
de Manuel Penella, que és l'obra representa-
tiva del drama líric espanyol. Mentre constatem
que continuen dormint el son dels justos
les partitures de Pedrell, Terradelles, Mar-
tin i Soler, Pahissa, Morera, Cuyàs, etc.
—moltes de les quals fóra d'interès d'exhu-
mar— no deixem de pensar que la citada obra
escènica de Penella farà un trist paper dins
del programa general.

MANUEL VALLS



orfeó català

El dissabte dia 8 de novembre se celebrà l'Assemblea General Ordinària que es desenrotllà d'acord amb l'ordre del dia prèviament anunciat. Després de la renovació dels càrrecs cessants, la Junta Directiva ha quedat constituïda de la següent manera: President: Joan A. Maragall i Noble; Vice-President I: Ramon Faus i Esteve; Vice-President II: Francesc Figuerola i Ferrer; Director artístic: Lluís M.^a Millet i Millet; Secretari: Tomàs Tebé i Vilasaló; Secretari II: Enric Alvarez i Vila; Tresorer: Grau de Chopitea i Uhthoff; Comptador: Ramon Pujol i Alsina; Bibliotecari: Josep Roch i Llorens; Bibliotecari II: Montserrat Albet i Vila; Vocal conservador: Jordi Vilardaga i Roig; Vocal I: Ernest Tell i Novellas; Vocal II: Maria Font de Carulla; Vocal III: Frederic Mompou i Dencausse; Vocals dels cantaires: Jordi Salvat i Costa, Montserrat Jàvega i Botanch, Gaietà Renom i

Garcia, Carles Martí i González. Membres honoraris: Vice-President: Josep Vilardaga i Buixó; Secretari: Miquel Saperas i Auví; Tresorer: Joan A. Grau i Cuadrada.

● Reprenent la sèrie de conferències conegudes com «Els divendres de l'Orfeó Català», han estat programades per al mes de novembre dues dissertacions d'innegable interès. El dia 21, Josep Maria Poblet parlarà sobre «Josep Anselm Clavé»; el dia 28, Miquel Saperas ho farà sobre «Joan Lamote de Grignon». Biògrafs, ambdós, dels músics que seran objecte d'estudi i comentari, les conferències de Josep Maria Poblet i de Miquel Saperas constituïran, sens dubte, una brillant represa dels «Divendres», els quals tindran posteriorment una oportuna continuació.



EL PALAU DE LA MUSICA CATALANA

Un llibre excepcional sobre l'obra
més representativa del Modernisme,
en una edició extraordinària i única,
documentada i profusament il·lustrada.

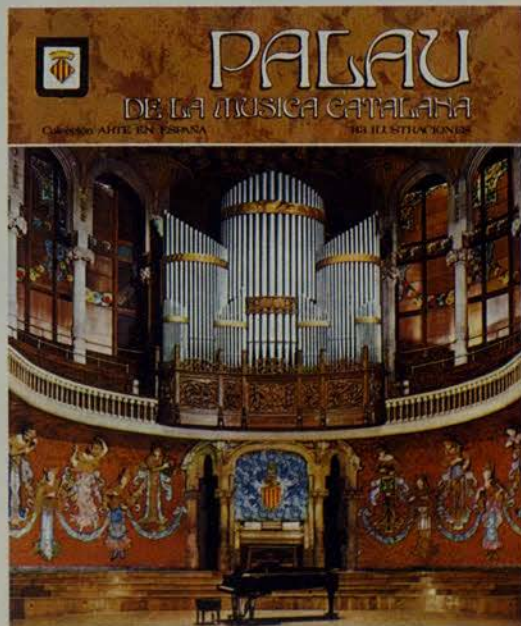
Una visió inèdita del Palau,
dins la col·lecció "Art a Espanya".

Textos d'Antoni Sàbat.

Edició en cinc idiomes:
català, castellà, francès, anglès i alemany.

130 pàgs. - 143 il·lustracions color.

El trobareu a les llibreries i al
"Servei d'Informació" del mateix Palau.





presència

ALBERTO GIMENEZ ATTENELLE

El primer de la sèrie de diferents pianistes que —en aquesta temporada de l'Orquestra Ciutat de Barcelona— interpretaran la totalitat dels concerts per a piano de Beethoven, és Alberto Giménez Attenelle. El trobem al Palau de la Música Catalana on està assajant, sota la direcció d'Antoni Ros Marbà, el primer moviment del «Concert núm. 1». Em sembla un pianista molt segur, molt identificat amb la seva feina i, sobretot, un gran músic.

Alberto Giménez Attenelle va néixer a Barcelona l'any 1937 i va estudiar la carrera de piano amb els mestres Frank Marshall i Marcel Ciampi.

—És la primera vegada que toca a Barcelona?
—No! Hi he actuat unes quantes vegades; ara no recordo el nombre exacte, però deuen ser unes sis o set.

—Totes al Palau?

—Sí, bàsicament al Palau, encara que he actuat en d'altres sales més petites ja fa temps, quan començava.

—Parli'ns d'aquest concert de Beethoven.

—És el número 1 per l'ordre de catàleg, encara que cronològicament és el segon. És un concert que, evidentment, m'agrada i del qual m'interessa particularment el segon moviment perquè crec que dins del cicle dels concerts de Beethoven esdevé una part molt original.

—Vostè, per la seva qualitat de solista, ha

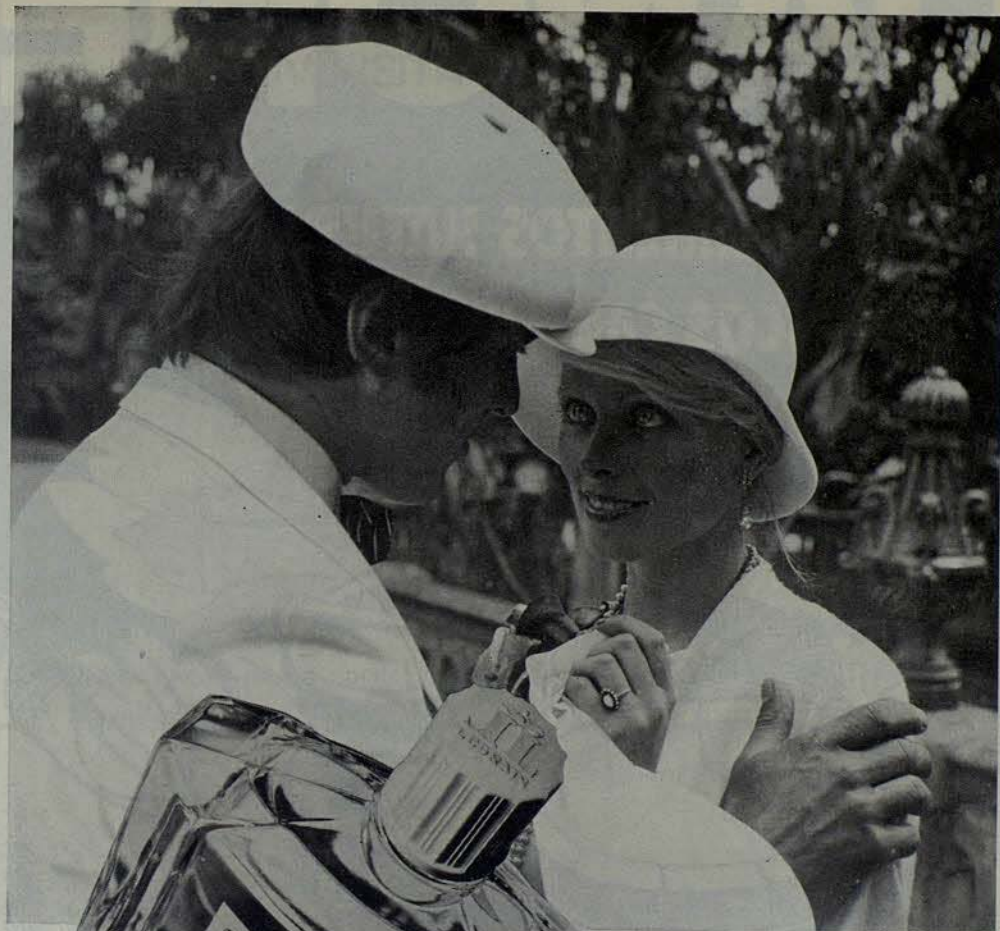
tocat moltes vegades amb orquestra. Suposo que en deu conèixer moltes; parli'ns de les espanyoles: de quins mals i de quines virtuts pateixen i gaudeixen?

—De les orquestres espanyoles, s'han de distingir dos grups ben diferenciats. El primer és el que formen les dues orquestres de Madrid i l'Orquestra Ciutat de Barcelona les quals tenen un cert nombre de qualitats de què no gaudeix el segon grup, format per la resta de les orquestres espanyoles, sensiblement inferiors. Bàsicament, la problemàtica se centra en un factor econòmic: les orquestres tenen uns mitjans molt reduïts; però també hi ha una altra faceta important que és la qualitat artística dels músics, als quals no es pot exigir més si hom té en compte llur retribució; d'altra banda, no és factible —també per qüestions crematístiques— d'incorporar-ne de fora del nostre país. Quant a les tres orquestres abans esmentades, crec que s'hauria de fer una distinció clara entre les madrilenyes i la catalana, ja que la seva problemàtica és bastant diferent.

—Creu que la política musical està ben plantejada, al nostre país?

—Ja és molt que s'hagi plantejat; ja és un avenç. Si el plantejament és bo o no, si és efectiu o no, s'haurà de veure més endavant.

LLUÍS VILA-ABADAL



*Nos dimos la mano...
él retuvo la mía
durante unos instantes.*

*Pasaron las horas
y no obstante un
agradable perfume
permanecía en mi mano.*

*Fue todo un presagio
Fue el feliz presagio
de un gran amor...*

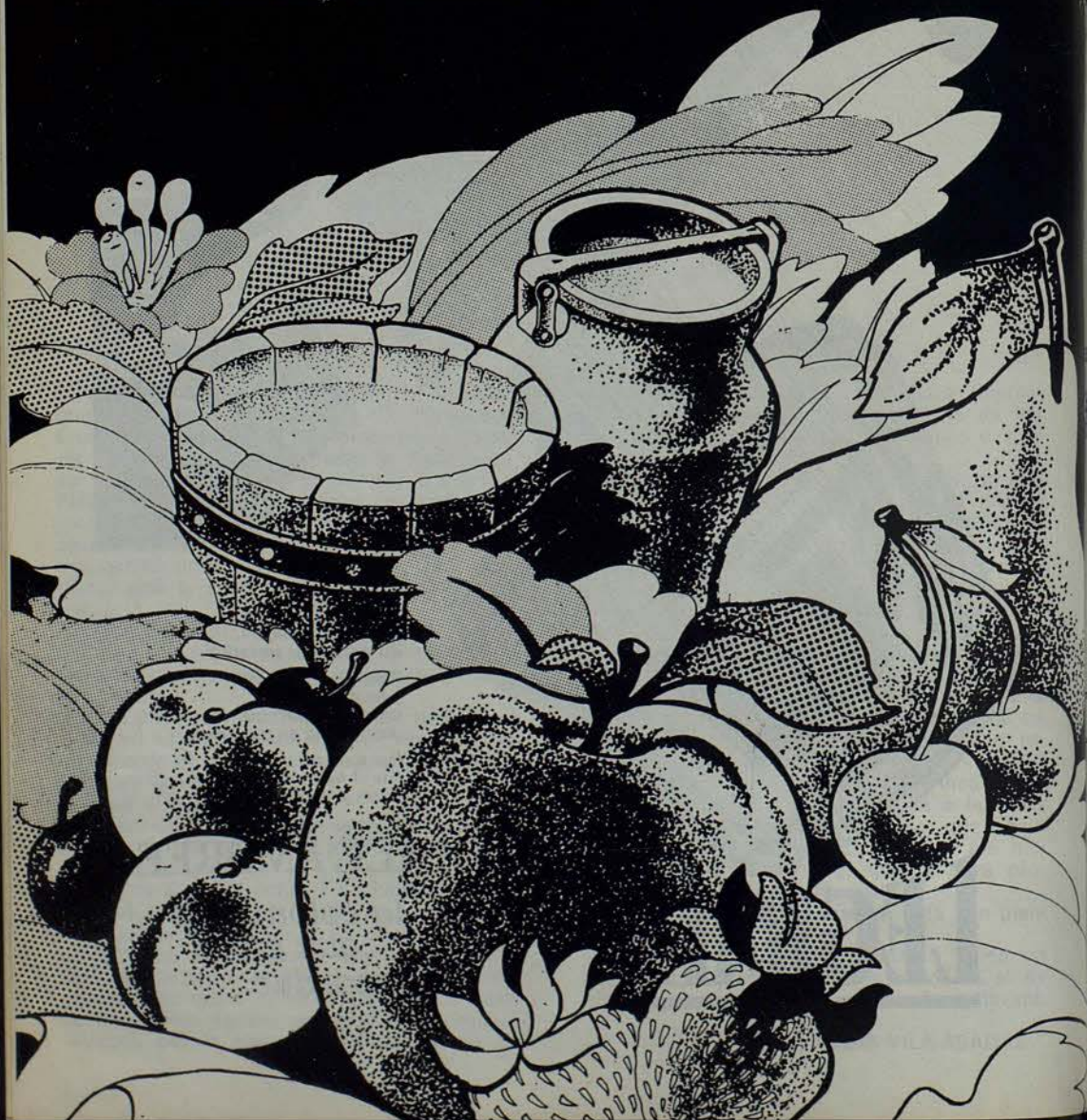
LEGRAIN
PARIS

ROYALE AMBREE

*la colonia
que gusta
recordar*

DANONE

LOS ALIMENTOS NATURALES...
FRESCOS CADA DIA



UNIVERSITAT DE BACELONA

ORQUESTRA DE CAMBRA

JEAN-FRANÇOIS PAILLARD

PROGRAMA

I

Concertino núm. 5, en mi bemoll major

G. B. PERGOLESE

Cinc peces per a corda, op. 44, núm. 4

P. HINDEMITH

Danses populars romaneses

B. BARTOK

II

Concert per a 4 violins, op. III, núm. 10

A. VIVALDI

Ricercare, a 6 veus (de l' "Ofrena
Musical", BWV 1079)

J. S. BACH

Concert per a 3 violins, en re major

J. S. BACH

Dilluns, 17 de novembre de 1975, a les 19.30 h.

COL·LEGI MAJOR SANT RAIMON DE PENYAFORT

**Para Jorquera i Con nos
gràcies per tu gran treball!**

ARTHUR RUBINSTEIN

A Jorquera, con mi
mayor simpatía y agrado
Comiente por mi gran labor
siempre siempre

MIGUEL ZANETTI

A Jorquera, con a testimoni de la
meu admiració per la seva gran competència professional
Ben cordialment.

Es difícil encontrar un amor al piano
y una entrega más completa a este instrumento
que la demostrada continuamente por Jorquera
sólo de juventudes Musicales, de los músicos,
y celebrando inimitables de todos nuestros
conciertos pianísticos.

Antoni Ros Marba

ANTONI ROS MARBA

Barcelona 20/6/68

To M. Jorquera Hernández
with best wishes,

MANUEL CAPDEVILA

Manuel Capdevila

He constatat la perfecta sol·licitud i el des-
interès del Jorquera en la conservació de los pianos
de la sala de concerts de l'Orfeo Català i los faig
constar amb veritable plaer.

Lluís M^a Millet

Barcelona 12 julio 1968
LLUIS M^a MILLET

22.00.56

Sergiu Comissiona

SERGIU COMISSIIONA

A Jorquera,
con todo agradecimiento
y admiración por su labor
artística que presta al
dormir en el concierto
del 13/1/64
The Anglian Chamber Soloists

THE ANGLIAN CHAMBER SOLOISTS

Proveïdors del Palau de la Música Catalana, Joventuts Musicals, Conservatoris i Entitats Musicals.

JORQUERA UZOS PIANOS

exposició i venda:

Avgda. FRANCESC CAMBO }
Avgda. CATEDRAL }
Tels. 310 69 12 - 319 60 96

N.º 10

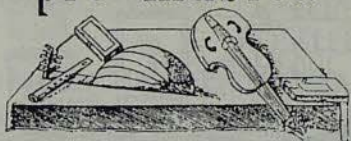
tallers:

COPONS, 2

Telf. 218 71 44

BARCELONA-3

pro musica



PROXIM CONCERT

QUARTET JUILLIARD

Robert Mann, violi

Earl Carlyss, violí

Samuel Rhodes, viola

Joel Krosnick, violoncel

PROGRAMA

Quartet en do major, op. 20, núm. 2

HAYDN

Quartet en fa major, op. 135

BEETHOVEN

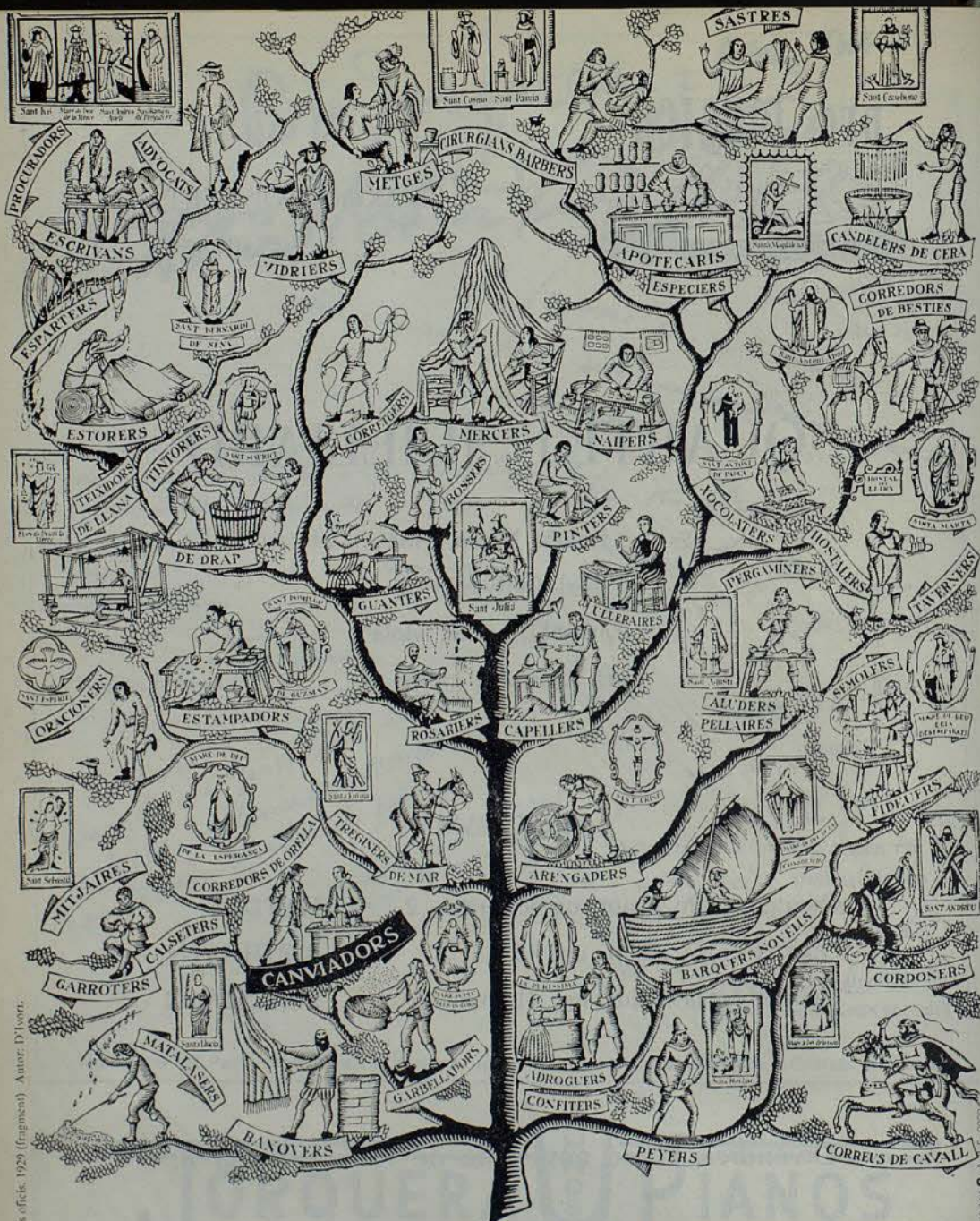
Quartet en la major, op. 41, núm. 3

SCHUMANN

Divendres, 21 de novembre de 1975, a les 21 h.

AUDITORIUM BIBLIOTECA DE CATALUNYA

Entrada pel carrer del Carme



BANCA CATALANA «CANVIADORS» DEL SEGLE XX

Hem trobat al Museu d'Història de la ciutat de Barcelona, aquest arbre dels oficis catalans que podria ésser el dels clients de Banca Catalana en ple segle XX.

Perquè si vós us trobeu i us hi identifiqueu, segur que sou client nostre.

O, almenys, teniu una bona raó per pensar a ser-ho.

Recorregueu l'arbre (nosaltres ho hem fet i hem vist que hi som). Segur que ens hi trobareu.

En una branca diferent. Però del mateix tronc.



microcosmos

COORDINACIÓ INFORMATIVA

No poseïm, malauradament, uns adequats mitjans d'informació musical que responguin a les característiques del nostre ambient musical. No cal fer una improvisada i temerària comparació amb altres països en la vida musical reposa sobre un basament sòlid i d'àmplia repercussió. Allí trobem una xarxa amplíssima i diversa d'informació (revistes, butlletins, premsa, ràdio) a l'abast del sector interessat, però també del gran públic. Tot paral·lelisme seria inútil i, en conseqüència, vergonyós.

El fet concret és que, d'una manera o altra, hom intenta de trobar els camins a aquesta útil comunicació. Estem lluny, però, d'assolir-la. Llàstima! Els òrgans de canalització cultural o no existeixen o passen per trajectòries distintes a les que realment caldrien. No ho diem amb ressentiment, sinó amb pena i desolació.

Ho hem insinuat: existeix l'intent.

A través de les pàgines de GUIA MUSICAL, presidides per un essencial propòsit informatiu, és donada a conèixer la nostra actualitat musical i les manifestacions que la configuren. Hi són anunciats els concerts i actes musicals que tenen lloc al Palau amb una immediata anticipació. L'òpera o ballet del Liceu, els concerts en altres indrets (Instituts de Cultura, Conservatoris, Associacions musicals, etc.) hi tenen cabuda.

No sempre, malauradament, les entitats o organismes organitzadors comuniquen —o ho fan a destemps— llurs activitats. Extrem que podria subsanar-se amb facilitat. Des d'aquí ho reclamem una vegada més, en nom de la positiva coordinació informativa.

Els subscriptors de GUIA MUSICAL, reben, d'altra banda, a domicili un avenç de l'activitat musical que els proporciona Forum Musical. I, des d'ara també, la documentada programació mensual de Ràdio Nacional.

A l'espai del dissabte «Paraula i Pensament» (1er. programa de R.N.), Forum Musical coordina les notícies musicals de la setmana. La mateixa entitat tramet programes a tots aquells que s'interessen per la música (programa-invítació als «Dimecres de Ràdio Nacional», programació de l'Orquestra de la Ciutat, Patronat Pro-Música, etc.).

En l'absència d'un òrgan informatiu adequat, la tasca actual de comunicació no deixa d'ésser positiva.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

SNACK - BAR

SERVEI RÀPID DE RESTAURANT DESPRES DEL CONCERT

PLATS COMBINATS

RESERVEU LA TAULA AL MATEIX BAR



Un concert excepcional per
un conjunt extraordinari

I SOLISTI VENETI

Dir.: CLAUDIO SCIMONE

PROGRAMA

I

LES QUATRE ESTACIONS

de
VIVALDI

II

Concert per a violoncel en la major	G. TARTINI
Concert en re major per a violí i orquestra	G. TARTINI
Sonata núm. 6 en re major (La Tempesta)	G. ROSSINI

Dimarts, 9 de desembre de 1975, a les 20 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Preus de les localitats: 200 - 150 - 100 - 50 ptes.

Preu especial per a estudiants: 25 ptes.



NOVO MUSICA

Venda de

- Pianos PLEYEL, SCHIMMEL, ERARD, KAWAI, PETROF, etc.
- Orgues HAMMOND.
- Instruments, partitures i sistemes musicals.
- ALTA FIDELITAT (HIFI)

FACILITATS DE PAGAMENT

auditori

NOVO MUSICA

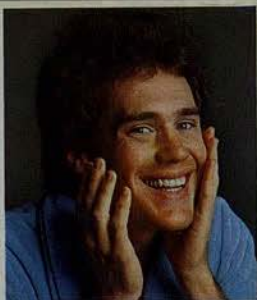
Concerts, recitals, dissertacions musicals... (Per a invitacions, demani'ns informació)

CABINES insonoritzades per a l'estudi del piano.

HAMMOND estudi- classes cada dia.

Ensenyament fàcil de l'orgue o del piano, amb professorat especialitzat.

Mestre Nicolau, 21 - BARCELONA-6 - Tels. 228 52 94 - 217 41 64



Indispensable en su plan diario

Después del afeitado
es preciso incluir la acción
de un masaje con base científica,
que regenere y tonifique su cutis
duramente castigado.

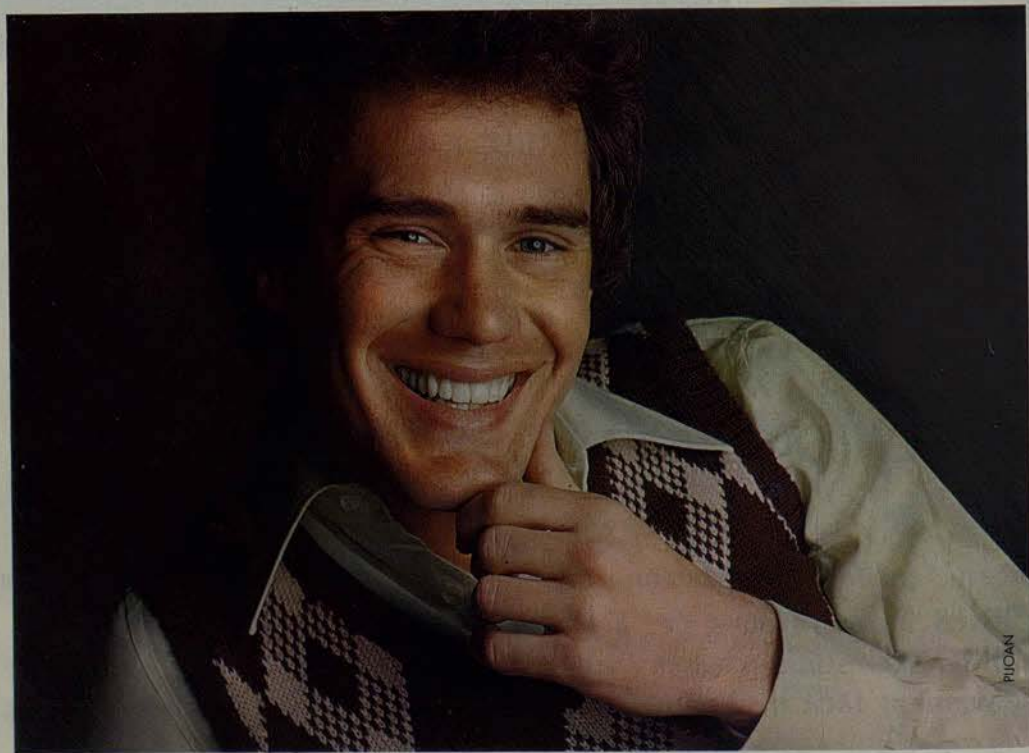


Sólo un masaje fresco,
y virilmente perfumado,
proporcionará a su rostro
el aspecto atractivo y dinámico
que predispone al éxito.

Floïd
punto final del afeitado

Floïd

HAUGRON CIENTIFICAL, S. A. Barcelona/Milán/Oslo/París/New York





discos

CHOPIN: Obra pianística. Adam Harasiewicz.
PHILIPS Stereo 67 53 001/14.

En un dens àlbum que conté catorze discos trobem reunida l'obra pianística de Chopin, interpretada per un especialista de gran prestigi: el polonès Adam Harasiewicz. Als 43 anys, Harasiewicz és un pianista del qual s'ha dit que la seva «interpretació de Chopin posa de manifest la divergència existent entre l'efusió i l'ànima del músic i el sentiment que li és atribuït generalment».

En altres termes: potser sí que es tracta d'una vivisecció de la música chopiniana entre la rigorositat musical i la contemplació emotiva que emana la seva obra. Un interès absolut domina aquestes versions, sorgides en un aprofundiment de l'esperit del compositor romàntic, maltractat sovint fins a extrems increïbles i no precisament per les femenines mans de l'alta i petita burgesia que ha dominat bona part del segle XX. Aquesta potser sigui la màxima virtut de qui, en 1955, obtenia el primer premi del Concurs Chopin de Varsòvia. La recopilació d'innombrables obres que formen l'opus pianístic de Chopin confiada a Harasiewicz ha estat un encert definitiu. El tractament actual que hi aporta mereix una especial atenció per part dels tractadistes més rigorosos, i per tots aquells afeccionats que se senten atrets per la màgia i l'encís del piano inconfusible de Chopin.

Entre altres obres no menys seductores, el recull aplega els Impromptus, les Balades, els Estudis, les sonates (un fragment de les quals fou considerat per Schumann com «la pàgina més audaç de tota la història de la Música»), els Nocturns, els Preludis, les característiques Poloneses, els Valsos, les Marsques i els dos concerts per a piano i orquestra (amb la intervenció de l'Orquestra Simfònica de Viena, dirigida per Heinrich Hollreiser).

Una obra intensa i extensa, important, decisiva, seductora.

PERGOLESI: La Serva Padrona. Maddalena Bonifaccio, soprano. Siegmund Nimsgern, baix. Collegium Aureum. Dir.: Franz Josef Maier. Harmonia Mundi. BASF Stereo 37 53 203 (1022-7).

Un nou enregistrament de «La Serva Padrona», de Giovanni Battista Pergolesi, que, malgrat les que ja són habituals als catàlegs discogràfics, aporta una nova i interessant contemplació d'aquest inalterable i expressiu «intermezzo».

La serietat i la recerca d'una interpretació sàviament reconstruïda (característiques del Collegium Aureum que utilitza instruments similars als originals), aporten una especial visió de la producció més madura i bella de Pergolesi. Es sabut que aquesta «Serva Padrona» fou interpretada entre dos actes d'una òpera d'Alessandro Scarlatti, per primera vegada, l'any 1733, i és considerada com la primera «òpera buffa». Les seves característiques (dos personatges, una orquestració elemental i un argument burlesc) aportarien les bàsiques cèl·lules a un teatre musical que tingué una estimable continuïtat i uns, cal dir-ho, mediocres imitadors. Al marge de la seva importància històrica, la vigent frescor musical la fa imprescindible encara avui dins el variadíssim horitzó del teatre musical.

Els protagonistes d'aquesta recent versió (la soprano Maddalena Bonifaccio i el baríton-baix Siegmund Nimsgern) aconsegueixen una «recreació», d'una vivacitat derivada d'una absoluta comprensió d'un context i d'una música de fàcil aparença, però arriscada. Els característics personatges de Serpina i Uberto troben, quasi 250 anys després, uns intèrprets idonis, excel·lents cantants i músics per damunt de tot. L'encert de l'edició és, doncs, total. Tots aquells que saben valorar degudament l'interès essencial de la música sabran comprendre-ho. — A. S.



guia de concerts

DATA	LOCAL	CONCERT
NOVEMBRE		
12, dimecres 16.30 h. 20 h.	Col·legi Advocats Palau	XIII Concurs Internacional de Cant «Francesc Viñas». Segona prova eliminatòria. Fernando Puchol, piano. Obres de Turina, R. Halffter, Llácer Pla, Montsalvatge. (Dimecres de Ràdio Nacional.)
13, dijous 16.30 h. 20.45 h.	Col·legi Advocats Sala Parés	XIII Concurs Internacional de Cant «Francesc Viñas». Segona prova eliminatòria. Rosa Sabater, piano. Obres de Mompou, Granados, Falla, Debussy, Ravel.
21 h.	Palau	Víctor Luque, guitarra. Benjamín Leon, orgue. Ivan Bargas, bateria. Normann Connors i conjunt. (X Festival de Jazz.)
21.30 h.	Liceu	«Les noces de Figaro» de Mozart (i dies 16 i 18).
14, divendres 20.30 h. 21 h.	Pompeia Palau	P. Robert de La Riba, orgue. Obres de Bach. Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Antoni Ros Marbà. Rafael Orozco, piano. Obres de J. Strauss, Chopin, Garreta, R. Strauss. (Patronat de l'Orquestra Ciutat de Barcelona.)
15, dissabte 17 h.	Palau	XIII Concurs Internacional de Cant «Francesc Viñas». Prova final.
16, diumenge 11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Antoni Ros Marbà. Rafael Orozco, piano. Obres de J. Strauss, Chopin, Garreta, R. Strauss. (Patronat de l'Orquestra Ciutat de Barcelona.)
21 h.	Palau	Gary Bartz i conjunt. Carmen McRae i Trio. (X Festival de Jazz.)
22.30 h.	Liceu	XIII Concurs Internacional de Cant «Francesc Viñas». Concert dels premiats. Orquestra del Gran Teatre del Liceu; dir.: G. Pérez Busquier.
17, dilluns 19.30 h.	Col·legi Major St. Raimon de Penyafort	Orquestra de Cambra Jean-François Paillard. Obres de Pergolese, Hindemith, Bartok, Vivaldi, Bach. (Universitat de Barcelona.)
21 h.	Palau	Charlie Mingus i quintet. Earl Hines i conjunt, amb Benny Carter. (X Festival de Jazz.)
18, dimarts 21 h.	Palau	«La música de Louis Armstrong». (X Festival de Jazz.)
19, dimecres 19.30 h. 20 h.	Ateneu Palau	Maria Carbonell de Massià, piano. Audició integral de les sonates de Beethoven (II sessió). Pedro León, violí. Ricardo Requejo, piano. Obres de Castillo, Muñoz Molleda, Turina. (Dimecres de Ràdio Nacional.)
20, dijous 21.30 h.	Liceu	«El capitan Spavento», de Malipiero. «Mavra» de Strawinsky. «Una demanda di matrimonio» de Chailly (i dies 23 i 25).

TEMPORADA 1975-76 - 12 novembre 1975 - Núm. 3 - Edició de 15.000 exemplars.
Editat per FORUM MUSICAL - Amadeu Vives, 3, 3.^{er}, 1.^a, B - Tel. 317 99 82/28 - Barcelona-3
Publicitat: PUBLI/TEMPO - Amadeu Vives, 3, 3.^{er}, 1.^a, C - Tel. 218 56 93 - Barcelona-3

NOTES IMPORTANTS: Els actes començaran puntualment a l'hora indicada. No serà permesa l'entrada del públic a la sala de concerts durant la interpretació de les obres. No és permès d'obtenir registres o gravacions magneto-fòniques de les obres programades, així com tampoc de fer fotografies o de realitzar films a l'interior del Palau durant la celebració dels actes.



© MMLB - Banco de Bilbao 73 B. A. B. E. N. 9167/2

El Banco de la Plaza Cataluña



Le bijou : un collier de la Collection Cartier. Le parfum : Madame Rochas, de Rochas.

Madame Rochas, de Rochas